

ТЕМА 4.

4.1. Спостережуваність в лінійних системах керування.

В теорії автоматичного керування розглядаються задачі про спостережуваність. Зміст цих задач: встановити алгоритм визначення частини або всіх координат системи при умові, що відома друга частина координат або деякі функції від цих координат, а також відома математична модель системи керування у вигляді системи диференціальних рівнянь.

Розглянемо задачу спостережуваності для лінійних систем вигляду

$$\frac{dx}{dt} = A(t)x(t). \quad (4.1)$$

Означення 4.1. Задачу знаходження вектора $x(t)$ стану системи (4.1) або окремих його компонент за відомою на деякому проміжку $[t_0, t_1]$ функцією

$$y(t) = q^*(t)x(t), \quad (4.2)$$

де $q(t)$ - відома n -вимірна вектор-функція, будемо називати задачею спостережуваності лінійної системи (4.1). Функцію $y(t)$ називають функцією (сигналом) виходу системи (4.1).

Зauważення 4.1. Узагальнення означення 1: знайти вектор $x(t)$ або окремі його компоненти за відомою вектор-функцією

$$y(t) = G^*(t)x(t), \quad (4.3)$$

де $G(t)$ - відома матриця $n \times m$.

Означення 4.2. Якщо задача спостережуваності (4.1), (4.2) має розв'язок, то система називається цілком спостережуваною або частково спостережуваною, в залежності від того, всі чи частину компонент вектора $x(t)$ вдається встановити.

Означення 4.3. Пара матриць $A(t)$, $G(t)$ називається спостережуваною, якщо можна розв'язати задачу спостережуваності для системи (4.1) за вектором виходу (4.3).

Розглянемо найбільш прості розв'язки задач спостережуваності.

Теорема 4.1. Нехай для кожного $t \in [t_0, t_1]$ існують і відомі n -1 похідні від вектору (4.3) системи (4.1). Тоді для існування розв'язку задачі спостережуваності для системи (4.1) в фіксованій точці t у вигляді лінійної комбінації значень $y(t), y'(t), \mathbf{K}, y^{(n-1)}(t)$ достатньо, щоб

$$\text{rang } \tilde{S}_n(t) = n, \quad (4.4)$$

де $\tilde{S}_n(t) = (G_1(t), G_2(t), \mathbf{K}, G_n(t)),$ (4.5)

$$G_I^*(t) = G^*(t), \quad G_{v+1}^*(t) = G_v^*(t)A(t) + \frac{dG_v^*(t)}{dt}. \quad (4.6)$$

Доведення. Продиференціюємо $(n-1)$ разів співвідношення (4.3) і отримаємо n рівностей

$$\begin{aligned} y(t) &= G_I^*(t)x(t), \\ y'(t) &= \left[\frac{dG_I^*(t)}{dt} + G_I^*(t)A(t) \right] x(t) = G_2^*(t)x(t), \\ &\vdots \\ y^{(n-1)}(t) &= \left[\frac{dG_{n-1}^*(t)}{dt} + G_{n-1}^*(t)A(t) \right] x(t) = G_n^*(t)x(t). \end{aligned} \quad (4.7)$$

Розглянемо (4.7) як систему лінійних алгебраїчних рівнянь відносно компонент вектору $x(t)$. Її розв'язок існує, якщо ранг матриці системи дорівнює n (достатня умова). Але ранг матриці системи дорівнює рангу $\tilde{S}_n(t)$, що й треба було довести.

Зauważення 4.2. Коли $G_I(t) = q(t)$, то (4.4) має вигляд:

$$\det \tilde{S}_n(t) = \det(q_1(t), q_2(t), \mathbf{K}, q_n(t)) \neq 0, \quad (4.8)$$

де $q_I^*(t) = q^*(t), \quad q_v^*(t) = q_{v-1}^*(t)A(t) + \frac{dq_{v-1}^*(t)}{dt}, \quad n = 1, 2, \mathbf{K}, n.$

Тоді для фіксованого t маємо:

$$x(t) = \tilde{S}_n^{*-1}(t) \begin{pmatrix} y(t) \\ \mathbf{M} \\ y^{n-1}(t) \end{pmatrix} \quad (4.9)$$

(це випливає із системи (4.7)).

Зauważення 4.3. Якщо система рівнянь (4.1) - стаціонарна і $G_i(t) = \text{const}$ (або $q(t) = \text{const}$), то тоді матриця $\tilde{S}_n(t)$, умови (4.8) і (4.9) приймуть вигляд:

$$\tilde{S}_n(t) = (G, A^*G, \mathbf{K}, A^{*n-1}G) \quad (4.10)$$

$$\det \tilde{S}_n(t) = \det (q, A^*q, \mathbf{K}, A^{*n-1}q) \neq 0. \quad (4.11)$$

$$x(t) = \begin{pmatrix} q^* \\ q^*A \\ \mathbf{M} \\ q^*A^{n-1} \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} y(t) \\ y'(t) \\ \mathbf{M} \\ y^{n-1}(t) \end{pmatrix}. \quad (4.12)$$

Але розв'язок задачі спостережуваності через вектор виходу та його похідні буває незручним на практиці, що пов'язано з необхідністю обчислювати похідні.

Розглянемо інший підхід.

Теорема 4.2. Нехай $X(t, x)$ - нормована фундаментальна матриця для системи (4.1), G^* - матриця, що визначає вектор виходу (4.3). Тоді якщо існує розв'язок інтегрального рівняння

$$\int_{t-t}^t X^*(x, t) G(x) v_j(t, x) dx = e_j, \quad (4.13)$$

де $[t-t, t]$ - проміжок, на якому задана вектор-функція виходу (4.3), e_j - n -вимірний вектор:

$$e_j = \begin{pmatrix} 0 \\ \mathbf{M} \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \\ \mathbf{M} \\ 0 \end{pmatrix} \leftarrow j,$$

де стрілка вказує на j -й рядок, то система (4.1) буде спостережувано за координатою $x_j(t)$, $j = \overline{1, n}$.

Доведення. Розглянемо рівняння (4.13) відносно невідомого вектора v_j , $j = \overline{1, n}$. Будемо знаходити $x_j(t)$ у вигляді лінійної операції

$$x_j(t) = \int_{t-t}^t y^*(x)v_j(t,x)dx, \quad (4.14)$$

де

$$v_j(t,x) = \begin{pmatrix} v_{j1}(t,x) \\ v_{j2}(t,x) \\ \vdots \\ v_{jm}(t,x) \end{pmatrix}.$$

Вектор-функцію $x(x), x \in [t-t, t]$, як розв'язок однорідної системи (1) запишемо у вигляді: $x(x) = X(x,t)x(t)$. Тому вихід системи в точці x має вигляд

$$y(x) = G^*(x)x(x) = G^*(x)X(x,t)x(t).$$

Підставимо це в (4.14):

$$\int_{t-t}^t x^*(t)X^*(x,t)G(x)v_j(t,x)dx = x_j(t). \quad (4.15)$$

Але $x_j(t)$ через e_j можна представити так:

$$x_j(t) = x^*(t)e_j.$$

Використавши це, із рівняння (4.15) отримаємо (4.13) – рівняння відносно $v_j(t,x)$:

$$x^*(t) \int_{t-t}^t X^*(x,t)G(x)v_j(t,x)dx = x^*(t)e_j.$$

Тобто із (4.14) отримали (4.15), а із (4.15) отримали (4.13) (після скорочення на $x^*(t)$). Якщо розв'язок (4.13) існує, то невідома компонента $x_j(t)$ знаходиться по формулі (4.14).

Теорема доведена.